

Odluka:

PŽ 6969/06-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 6969/06-3

Datum odluke: 6.12.2006 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Stilinović-Petrović predsjednice vijeća, te Dubravke Matas i Alice Pelicarić, članova vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom KAMEN-INGRAD d.d. u stečaju, Velika, odlučujući o vjerovnikovoj žalbi PROCOM d.o.o. Bodovaljci 160, Zapolje, protiv rješenja Trgovačkog suda u Slavenskom Brodu broj St-76/06-175 od 10. srpnja 2006. godine, u sjednici vijeća održanoj 6. prosinca 2006. godine

Uvažava se vjerovnikova žalba i ukida točka III.1., 1.9. izreke rješenja Trgovačkog suda u Slavenskom Brodu broj St-76/06-175 od 10. srpnja 2006. godine kojom je osporena tražbina vjerovnika PROCOM d.o.o. Bodovljaci u iznosu od 1.700.000,00 kn, kao tražbina drugog isplatnog reda tražbina viših isplatnih redova i u dijelu kojim je upućen na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, te predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Rješenjem označenim u izreci Trgovački sud u Slavenskom Brodu je pod točkom III.1., 1.3. izreke osporio tražbinu stečajnog vjerovnika PROCOM d.o.o. u iznosu od 1.700.000,00 kn u drugom višem isplatnom redu te vjerovnika uputio u parnicu radi utvrđenja osporenog iznosa u roku od 8 dana od dostave izvataka iz rješenja, jer će se inače smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice.

Prema obrazloženju, tražbine stečajnih vjerovnika su ispitane na ročištu održanom 10. srpnja 2006. godine a na temelju tablica prijavljenih tražbina. Tražbina PROCOMA je osporena jer vjerovnik nije platio svom vjerovniku pa nema regresni zahtjev, a odluka se temelji na člancima 177. stavak 3. i 178. stavak 1. i 5. Stečajnog zakona.

Vjerovnik je podnio pravovremenu žalbu protiv navedenog dijela rješenja zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Prije svega navodi da stečajni upravitelj nije priznao njegovu tražbinu ne objašnjavajući razloge zašto ju nije priznao. Neprijepornim smatra da je žalitelj za ispunjenje obveza dužnika prema GP GRADING d.o.o. Cernik a za iskup mjenica od Požeške banke d.d. Požega na temelju Sporazuma o utvrđivanju i načinu podmirenja obveze od 2. veljače 2006. godine, kao garant da će dužnik podmiriti svoju obvezu utvrđenu sporazumom, uručio GP Gradingu instrumente osiguranja plaćanja u iznosu od 1.700.000,00 kn uz dodatno jamstvo Milana Brkanca kao jamca platca i izjavu o pristupanju dugu. Osim toga ističe da je dužnik izdao 2. veljače 2006. godine vlastitu mjenicu s klauzulom bez protesta na isti iznos žalitelju uz mjenično očitovanje kojim dozvoljava bez daljnjih pitanja ili odobrenja zatražiti naplatu na iznos dospjelog dugovanja i naplatiti se iz prodaje zatečenih količina rastresitog materijala koji se nalazi na poljima od 1 do 7 kamenoloma u Vetovu. Budući da dužnik nije izvršio svoju obvezu iz sporazuma postoji realna mogućnost namirenja od žalitelja. Iz zapisnika s ročišta i pobijanog rješenja ne vidi iz kojeg razloga stečajni upravitelj nije priznao njegovu tražbinu, odnosno je li izvršio uvid u dokumentaciju. Ukazuje da pobijano rješenje označeno u izvlatku nema obrazloženje te se ne može ispitati, a nema niti razloga o odlučnim činjenicama. Navodi i da žalitelj nije vodio parnicu s dužnikom u svezi osporene tražbine.

Predložio je ukidanje i vraćanje pobijanog rješenja na ponovno razmatranje.

Stečajni upravitelj je u odgovoru na žalbu naveo da samo osporavanje prijavljene tražbine vjerovnika ne može biti razlog za žalbu u stečajnom postupku s obzirom na odredbu članka 178. stavak 1. i 2. Stečajnog zakona o upućivanju na parnicu vjerovnika čija je tražbina osporena, te s obzirom da je pobijanim rješenjem stečajni vjerovnik i upućen u parnicu radi utvrđenja osporene tražbine. Pri tome navodi da stečajni vjerovnik na ročištu nije pokušao otkloniti osporavanje tražbine, a osim toga da tražbina prema dužniku još ne postoji. Predložio je odbacivanje žalbe kao nedopuštene a podredno odbijanje kao neutemeljene.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje u granicama žalbenih razloga sukladno odredbi članka 381. i 365. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, u daljnjem tekstu: ZPP), u svezi s člankom 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 197/03, u daljnjem tekstu: SZ), ovaj sud nalazi da je prvostupanjsko rješenje nepravilno i nezakonito.

Iz žalbe i preslike dijela spisa koji je ovom sudu dostavljen uz žalbu vidljivo je da je žalitelj prijavio svoju tražbinu prema stečajnom dužniku s naslova Sporazuma o utvrđivanju i načinu podmirenja obveze od 2. veljače 2006. godine i to kao garant da će stečajni dužnik podmiriti obvezu u iznosu od 1.700.000,00 kn. Žalitelj je dao 4 bjanko zadužnice u svrhu osiguranja plaćanja obveze stečajnog dužnika koju dužnik nije ispunio te je vjerojatno namirenje vjerovnika tvrtke GP Grading od žalitelja, odnosno iz sredstava osiguranja.

Takva prijava tražbine je osporena pobijanim rješenjem, nakon što je ispitana na ročištu od 10. srpnja 2006. godine, iz razloga što vjerovnik nije platio svom vjerovniku pa nema regresni zahtjev, a žalitelj je upućen u parnicu. Takvim postupanjem prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo.

Naime, članak 70. SZ određuje pojam stečajnog vjerovnika kao osobnog vjerovnika dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnog postupka ima neku imovinsku tražbinu prema njemu. Nesporno je da u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad KAMEN-INGRADOM nije postojala tražbina žalitelja, kao i da još uvijek ne postoji, jer se GP GRADING nije naplatio iz sredstava osiguranja žalitelja, te slijedom toga žalitelj nema status stečajnog vjerovnika u ovom postupku.

Međutim, odredba članka 76. SZ propisuje prava solidarnih dužnika i jamaca te im daje ovlaštenje tražiti, kao stečajnim vjerovnicima, vraćanje onoga što su za dužnika platili prije ili nakon otvaranja stečaja, ako im pripada pravo na to. Stavak 2. iste odredbe propisuje mogućnost podnošenja zahtjeva za osiguranje iznosa što će ga solidarni dužnici ili jamci tek platiti za dužnika, kao u konkretnom slučaju, razmjerno iznosu koji bi im pripao kao stečajnim vjerovnicima.

Prema tome, prvostupanjski sud nije trebao ispitivati tražbinu žalitelja, nego je stečajni upravitelj trebao podnesak, nazvan prijava tražbine, dostaviti stečajnom sucu, jer sadržajno predstavlja upravo zahtjev za osiguranje iznosa što će ga žalitelj tek platiti za stečajnog dužnika. Stečajni sudac u postupanju po podnesku nije vezan nazivom podneska ni u njemu navedenom pravnom osnovom, analognom primjenom članka 186. stavak 3. ZPP te će postupiti ovisno o pravu žalitelja.

U svezi ostalih žalbenih navoda valja napomenuti da je u pravu žalitelj kada ukazuje na nevaljanost dostavljenog mu izvotka iz rješenja od 10. srpnja 2006. godine, jer nema obrazloženja niti razloga o odlučnim činjenicama. Ukoliko postoji mogućnost dostavljanja izvadaka iz nekog rješenja, kao u ovom slučaju, tada izvadak svakako mora sadržavati sve

bitne elemente rješenja, a naročito razlog osporavanja jer vjerovnik u suprotnom ne zna zbog čega je upućen u parnicu, odnosno zbog čega mu je tražbina osporena.

Slijedom navedenog a na temelju članka 380. stavak 1. točka 3. ZPP u svezi s člankom 6. SZ, valjalo je ukinuti navedeni dio pobijanog rješenja i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na daljnji postupak u skladu s uputama ovog rješenja.